

Arrest

nr. 315 139 van 21 oktober 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X (aliasX) X

Wettelijk vertegenwoordigd door zijn voogd, dhr. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat K. HINNEKENS
Louis Pasteurlaan 24
8500 KORTRIJK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X (aliasX), die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, wettelijk vertegenwoordigd door zijn voogd, dhr. X, op 7 juni 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 mei 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 augustus 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 september 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat K. HINNEKENS.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Jij verklaart geboren te zijn op (...) in het dorp Akhonzada Sahib, district Behsud, in de provincie Nangarhar. Je bezit de Afghaanse nationaliteit, bent Pashtoun en soennitisch moslim. Je bent momenteel nog minderjarig. Jouw vader, S. (...), werkte in de bouw; jouw moeder, R. (...), is huisvrouw. Je hebt vier broers en vier zussen, allen wonen ze nog steeds bij jouw ouders.

Je bent tot de vijfde klas naar school geweest, je ging naar de moskee en de 'madrassa'; in je vrije tijd speelde je met je vriendjes en soms verkocht je ook kleding in de stad, iets wat je graag deed.

Op een dag, kort voor jouw vertrek uit het land, was je 's ochtends met twaalf vrienden cricket aan het spelen. De bal kwam terecht in de tuin van één van de huizen daar in de buurt gelegen. In de tuin zag je een gat met daarover een net gespannen. Desondanks kon je zien dat hierin dozen lagen met daarop een twintigtal geweren, drie raketten en een aantal dozen met munitie. Toen je dit zag werd je bang en liep je direct weg. In het huis waren twee mannen, ze hadden je gezien en begonnen te schreeuwen en gooiden de bal naar

buiten. Gezien hun lange kledij en lange haren meende je dat het wel eens taliban zouden kunnen zijn. Je nam de bal, ging terug naar je vrienden en speelden verder. Je vertelde hen niets over wat je had meegemaakt daar je vreesde dat ze het misschien zouden doorvertellen aan anderen en dit zo ter oren van de taliban zou komen waardoor je problemen zou kunnen krijgen. Wel vertelde je alles aan je familie toen je terug thuis kwam. Zij reageerden boos omdat je hen in gevaar had gebracht en jij vertrok quasi onmiddellijk naar het huis van je maternale oom in het dorp O.F. (...), op zo'n 5 à 6 uur gelegen van jouw dorp. Na twee dagen daar te hebben verbleven keerde je terug naar je dorp doch woonde niet meer bij je familie uit angst dat 'je belagers' het huis zouden binnenvallen of er een bom op zouden gooien. Je dook onder bij een vriend in het dorp en kreeg hier enkel het bezoek van je vader.

Een tweetal weken later ging je naar de moskee in jouw dorp, je hechtte eraan het gebed te doen. Bij de moskee waren agenten aanwezig die de daar aanwezige kinderen kleine cadeautjes gaven (chocolade en pennen) en foto's toonden van bommen en geweren en uitlegden hoe gevaarlijk deze spullen waren. Ook toonden ze foto's van mensen zonder benen en handen gezien zij hiervan het slachtoffer waren geworden. Toen je de foto's zag zei je hen 'dat' te hebben gezien en te weten waar ze deze spullen zouden kunnen vinden. Je werd in hun auto meegenomen en je 'navigeerde' hen naar het desbetreffende huis, ondertussen werden ook andere agenten verwittigd die naar deze plek kwamen, het huis werd binnengevallen en de wapens/munitie werden in beslag genomen; de daar vroeger aanwezige mannen waren al gevlucht. Na de inval kreeg je van de agenten te horen dat het probleem was opgelost en dat je naar huis mocht gaan; dit was ook te wijten aan het gegeven dat je hen vergeten te vertellen was over de aanwezigheid van de twee mannen die je had gezien op het moment dat je de bal ging halen. Uit vrees dat je problemen zou kunnen krijgen met diegenen die je had verklikt of met hun groepering werd er besloten dat je het land diende te verlaten.

Op het moment dat je Afghanistan verliet is jouw familie vanuit jullie dorp verhuisd naar het dorp Barqi, eveneens in de provincie Nangarhar. Dit is op zo'n 8 à 9 uur te voet van jullie dorp gelegen. Jouw familie durft uit angst voor eventuele represailles van de taliban quasi niet meer buiten te komen en jouw vader is gestopt met zijn werk. Het is je kleine zusje die de boodschappen gaat doen. Dit nieuws heb je vernomen toen je in Iran was (zie infra). Je denkt, maar dit is louter jouw eigen vermoeden, dat de taliban op zoek zijn naar je vader.

Zo'n week na de val van de voormalige overheid heb je met de hulp van een smokkelaar Afghanistan verlaten en ben je naar Iran gereisd. Onderweg naar Turkije werden jullie aangevallen door dieven die losgeld eisten zodat jullie de reis konden verderzetten, eveneens werden jullie door Turken geslagen. Vervolgens reisde je via Bulgarije, Servië, Kroatië, Slovenië, Italië en Frankrijk naar België. Je stelt in verschillende landen je vingerafdrukken te hebben moeten geven doch hier geen verzoek om internationale bescherming te hebben aangevraagd daar België je eindbestemming was omdat jouw maternale oom hier verblijft.

Op 8 maart 2023 dien je hier als niet-begeleide minderjarige een verzoek om internationale bescherming in. Je stelt niet naar Afghanistan terug te kunnen keren omdat 'ze' (i.e. taliban) nu de overheid zijn en ze je niet in leven zullen laten omdat je dossier wel eens opgeduikeld kan worden, voor het overige zijn er hier, wat jou betreft, geen dingen die je hier kan doen maar niet in Afghanistan. In het opvangcentrum hier doe je wat klusjes om wat zakgeld te verdienen en breng je tijd door met je maternale oom, N.M.S. (...) (CG (...); OV (...)), die hier op 2 mei 2012 een verzoek om internationale bescherming indiende en op 3 december 2012 de subsidiaire beschermingsstatus heeft gekregen, je helpt hem soms ook in zijn carwash.

Ter staving van je verzoek leg je kopieën van volgende stukken neer: uittreksel uit het paspoort van jouw vader, de taskara's (Afghaanse identiteitsbewijzen) van je vader en moeder en jouw taskara. Je geeft aan dat er bij het gesprek bij Dienst Vreemdelingenzaken een misverstand is opgetreden in verband met jouw naam, jouw voogd geeft aan dat je de vraag niet goed had begrepen, daar werd namelijk geacteerd dat je naam 'M.S. (...)' is terwijl dit 'H.S. (...)' moet zijn. Jij en je voogd zullen dit proberen recht te zetten door originele identiteitsstukken van jou en je familie te verkrijgen. Op 10 mei 2024 stuurde je voogd de originele taskara's van jou en je vader door.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofde, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Meer bepaald werd er jou een voogd toegewezen die jou bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde 'protection officer', die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met jouw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat jij kunt voldoen aan jouw verplichtingen.

Na jouw persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) dient te worden opgemerkt dat jij niet aannemelijk hebt gemaakt jouw land te hebben verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging zoals begrepen onder de Geneefse Conventie, noch een reëel risico te lopen op het lijden van ernstige schade zoals begrepen onder de definitie van subsidiaire bescherming en wel om volgende redenen.

Zo stel je dat, wat jou betreft, de problemen begonnen zijn toen je in de tuin van een huis wapens en munitie hebt zien liggen, waarschijnlijk toebehorend aan de taliban. Echter heb je wat dit verhaal betreft niet kunnen overtuigen.

Zo stel je op zoek naar de cricketbal een tuin te zijn ingelopen, daar een gat te hebben gezien met daarover een net. Daaronder kon je aantal dozen zien met daarop een twintigtal geweren, drie raketten en een aantal dozen munitie (CGVS p.9). Gezien het hier toch een aanzienlijk aantal wapens/munitie betrof, is het totaal ongeloofwaardig dat 'de eigenaars' dusdanig nonchalant te werk zouden zijn gegaan in de opslag hiervan. Niet alleen was het blijkbaar niet al te moeilijk zich toegang te verschaffen tot de tuin, maar kon je duidelijk uitmaken over hoeveel wapens het ging, wat voor wapens het waren en kon je ook opmerken welke munitie was opgeslagen. Hieruit volgt dat deze personen nu niet bepaald 'hun best' hadden gedaan deze wapens te verbergen. Mocht hier ook maar enig begin van geloof aan kunnen worden gehecht, is het toch niet meer dan logisch dat de taliban heel wat meer voorzorgsmaatregelen zouden hebben genomen, niet alleen wat betreft het stockeren van deze wapens/munitie maar er ook voor zorgen dat hun tuin niet zo gemakkelijk toegankelijk was voor buitenstaanders.

Evenmin is het aannemelijk dat je, eenmaal terug bij jouw vrienden, hen niets heeft verteld over wat je had gezien en wat er jou was overkomen daar er toch van uitgegaan kan worden dat je helemaal onder de indruk moet zijn geweest van wat je gezien had, temeer je ook twee mannen had gezien die in jouw ogen, gezien hun kledij en lange haren, tot de taliban behoorden. Dat je op dat moment, zeker gezien jouw jonge leeftijd, hen niets heeft verteld uit vrees dat ze het wel eens aan anderen zouden kunnen doorvertellen, overtuigt geenszins (CGVS p.9). Evenmin kan het overtuigen dat beide taliban, toen ze je hadden aangetroffen in hun tuin enkel, naar je schreeuwden en je de bal toewierpen zonder er zich blijkbaar van te vergewissen of je al dan niet iets had gezien in hun tuin wat hen in diskrediet kon brengen, dit behoeft eigenlijk geen verdere toelichting. Je stelt dat ze misschien dachten dat je nog maar een kind was en je het aan niemand zou vertellen, ook dit overtuigt niet, integendeel. Er kon niet worden uitgesloten dat kinderen, wanneer ze iets zien dat indruk op hen maakt, dit overal zouden gaan rondvertellen (CGVS p.9).

Wat verder je geloofwaardigheid ondermijnt is dat je, na twee dagen in het huis van een maternale oom te hebben verbleven in een ander dorp, dan naar je eigen dorp terugkeerde en uit voorzorg niet terug in het ouderlijk huis ging wonen maar je ging verschuilen in het huis van een vriend omdat je vreesde dat ze wel eens in jouw huis kunnen binnenvallen of er een bom op kunnen gooien, maar je dan een tweetal weken later wel het risico naar naar de moskee in je dorp te gaan. Gezien je duidelijk aangaf bij die vriend te zijn ondergedoken waardoor je blijk geeft te menen een risico te lopen, werd je dan ook hiernaar gevraagd en kan je slechts stellen 'om mijn gebed te doen, dat was heel belangrijk voor mij' (CGVS p.10). Gezien de vrees die je beweert te koesteren en de voorzorgsmaatregelen die je sindsdien beweert te hebben genomen, kan deze handelwijze totaal niet overtuigen en doet dit op fundamentele wijze afbreuk aan je geloofwaardigheid. Wat toch ook wel opvallend is, is de vaststelling dat toen je de politie bij de moskee informeerde over wat je eerder gezien had, ze je zouden hebben meegenomen naar de desbetreffende plek waar je aanwezig bleef terwijl ze de woning binnenvielen, getuige hiervan jouw woorden: 'dan heeft de politie me met de auto naar het huis gebracht en ze hebben andere politie gebeld en ze kwamen ook naar daar en ze hebben alle spullen meegenomen en de mensen waren al gevlucht en de politie zei ga maar naar huis, er is geen probleem meer' (CGVS p.10). Gepeild waarom er geen probleem meer zou zijn, stel je vergeten te vertellen zijn dat je eerder die twee mannen gezien had. Ten eerste is het op zich al opmerkelijk dat je die twee mannen niet zou vermelden wanneer je de politie vertelde over de wapens die je gezien had daar het niet meer dan logisch is dat je hen geschetst zou hebben hoe je in de tuin was terecht gekomen en wat er daar gebeurd was, maar dat je op het moment dat de politie te kennen gaf dat er helemaal geen probleem meer was, je niets over hun aanwezigheid zou hebben verteld, is ronduit ongeloofwaardig (CGVS p.11).

Gezien het geheel van bovenstaande observaties kan er dan ook geen enkel geloof worden gehecht aan het door jouw gebrachte relaas en kan het evenmin overtuigen dat jouw familie het dorp zou hebben verlaten en in een ander dorp quasi zou zijn ondergedoken en de taliban nog op zoek zijn naar je vader (CGVS p.11).

Gezien het geheel van bovenstaande observaties kan jouw de vluchtelingenstatus niet worden toegekend.

De door jou neergelegde kopieën van documenten en de later toegestuurde originele stukken hebben betrekking op jouw identiteit/nationaliteit, iets wat hier niet ter discussie hoeft te staan. Dat er iets zou zijn misgelopen bij Dienst Vreemdelingenzaken bij het noteren van jouw naam, hoeft hier evenmin ter discussie te staan, je voogd geeft aan dit aan de hand van originele stukken, eenmaal je die gekregen hebt, te zullen laten rechtzetten (CGVS p.4.).

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen

dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van mei 2024 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-may-2024>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden: enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf, de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf en de EUAA COI Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 2 februari 2024 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2024_02_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Afghanistan_Major_legislative_security_related_and_humanitarian_developments.pdf (europa.eu)) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is in vergelijking met de periode voordien, die gekenmerkt werd door een gewapende strijd tussen de toenmalige overheid en de taliban. Het einde van deze strijd ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld en het aantal burgerslachtoffers in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvond, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden in de periode na de machtsovername, tussen 19 augustus en 31 december 2021, het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Dit lagere niveau van willekeurig geweld zette zich door in 2022, en een verdere daling van het aantal veiligheidsincidenten zette zich door in 2023 en 2024.

In de periode van 1 juli 2022 tot 12 januari 2024 registreerde UCDP in totaal 713 burgerslachtoffers (bij 420 incidenten waarin minstens één burger het leven liet). Meer dan een vijfde van deze slachtoffers (144) viel bij vier grote aanslagen in de periode augustus-november 2022, die gericht waren tegen gebedshuizen en de sjiitische gemeenschap.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, activisten, journalisten en aanhangers van ISKP. Tevens wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen enerzijds het National Resistance Front en het Afghanistan Freedom Front en anderzijds de taliban, die voornamelijk in Panjshir en aangrenzende provincies plaatsvinden. Daarnaast wordt er melding gemaakt van aanslagen van deze verzetsbewegingen op talibandoelwitten, voornamelijk in

Kabul en in de noordoostelijke provincies. Bij incidenten waarin NRF of AFF betrokken waren, werden in de referentieperiode 1 oktober 2023 – 12 januari 2024 geen burgerslachtoffers gerapporteerd.

ISKP heeft in Afghanistan geen controle over grondgebied en gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, bembommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd kort na de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april 2022 opnieuw sprake van aanslagen die voornamelijk plaatsvonden in Kabul en gericht waren tegen de sjiiitische gemeenschap aldaar. In de loop van 2023 daalde het aantal aanslagen van ISKP tegen sjiieten en leek ISKP zich eerder te concentreren op aanslagen tegen de taliban. Het aantal aan ISKP toegeschreven aanvallen daalde significant na operaties van de taliban tegen deze groepering in de loop van 2023.

ACLED registreerde in de periode van 1 juli 2022 tot 12 februari 2024 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul, gevolgd door Takhar, Panjshir, Badakhshan en Baghlan. De provincie Kabul telde in deze periode het hoogste aantal burgerslachtoffers (199), gevolgd door Herat (61), Nangarhar (38) en Baghlan (31).

De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden (-96%) en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt. UNOCHA rapporteerde in de periode van 1 juli 2022 tot 22 augustus 2023 in totaal 2.205 (315 families) nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, allen afkomstig uit Panjshir. Ontheemding ten gevolge de economische situatie en natuurrampen kende een sterke stijging.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflictgerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst.

Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

Jij bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Jij laat na het bewijs te leveren dat jij specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met jouw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in jouw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat jij een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precare socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precare leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precare leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn. Na de machtsvername daalde het gemiddelde inkomen met een derde en had Afghanistan af te rekenen met een hoge inflatie. Hoewel de Wereldbank spreekt van een significante stijging van de arbeidsmarktparticipatie in 2022 en 2023, situeert de meerderheid van de jobs zich in de informele sector en bedraagt de werkloosheidsgraad 18% voor mannen en 44% voor vrouwen. UNOCHA geeft aan dat twee derde van de bevolking in 2023 humanitaire hulp nodig heeft. WFP geeft aan dat bij bijna 90% van de bevolking sprake is van onvoldoende voedselconsumptie en volgens de IPC-kwalificatie kent minstens 40% van de bevolking een hoog niveau van acute voedselonzeekerheid.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging

die als ernstige schade kan worden aangemerkt.” Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van mei 2024 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Forcus_Kabul_City_Mazar_Shari de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf), de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf en de EUAA COI Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 2 februari 2024 [2024_02_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Afghanistan_Major_legislative_security_related_and_humanitarian_developm](https://coi.euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2024_02_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Afghanistan_Major_legislative_security_related_and_humanitarian_developm)

(europa.eu)) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afgaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afgaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afgaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie in 2021 en 2022 en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Volgens de Wereldbank kromp de Afgaanse economie in 2022 met 6% in vergelijking met 2021. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en overstromingen en aardbevingen een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hulpverlening kende na de machtsovername moeilijkheden, o.m. als gevolg van gestegen kosten, moeilijkheden bij geldtransfers naar Afghanistan, het feit dat bepaalde talibanministers op de sanctielijst van de VN stonden en het verbod voor vrouwen om voor ngo's of de VN te werken. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat de taliban maatregelen zou hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de Taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

Jij toonde evenmin aan dat je bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij jij niet in staat zou zijn om in jouw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>), EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf,

EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf, en de COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban van 14 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_migratiebewegingen_van_afghanen_sinds_de_machtsovername_door_de_taliban_20231214.pdf, kan verder niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat emigratie wordt omschreven als een belangrijke component van de Afghaanse geschiedenis en een fenomeen dat ingebakken zit in de Afghaanse maatschappij en cultuur. Miljoenen Afghanen hebben het land de voorbije decennia om diverse redenen verlaten. Ook na de machtsovername van de taliban in augustus 2021 blijft het verlangen om te emigreren groot, voornamelijk bij hoger opgeleide Afghanen en bij Afghanen jonger dan 30 jaar.

De de facto autoriteiten zijn er zich van bewust dat ze de talenten, vaardigheden en ervaring van hun bevolking nodig hebben, en verkondigen in hun officiële communicatie sinds de machtsovername een duidelijke boodschap waarin ze de Afghaanse bevolking vragen het land niet te verlaten en de reeds uitgeweken Afghanen aansporen terug te keren om het nieuwe bestel te ondersteunen. Tal van berichten volgen in de loop van 2022 en 2023 waarbij de taliban politieke leiders en ambtenaren van de voormalige regering, maar ook investeerders, zakenlui en academici die het land hebben verlaten, oproepen om terug te keren naar Afghanistan. Begin oktober 2023 zou het aantal hooggeplaatste figuren dat terugkeerde naar Afghanistan volgens de 'Commissie voor terugkeer en communicatie met voormalige Afghaanse ambtenaren en politieke figuren' opgelopen zijn tot bijna 700 personen.

Verder blijkt uit de landeninformatie dat de luchthavens van Kaboel, Kandahar, Herat en Mazar-e Sharif opnieuw functioneren. Op de luchthaven van Kaboel zijn er dagelijks zowel binnenlandse als internationale vluchten die aankomen en vertrekken. Alleen al vanuit Dubai Airport vertrekken er maandelijks ruwweg 200 vluchten naar Kaboel. De passagiers op deze vluchten worden omschreven als een gemengde groep van Afghaanse gezinnen die op familiebezoek gaan, zakenlui, hulpverleners en gedeporteerden. Er zijn heden geen rechtstreekse vluchten naar Afghanistan mogelijk vanuit België, of bij uitbreiding vanuit de EU. Wel is het mogelijk om dagelijks via tussenstops (in Istanboel, Abu Dhabi, Dubai, Teheran, ...) vanuit West-Europa naar de internationale luchthaven van Kaboel te vliegen.

Volgens bronnen heeft er in 2022 en tijdens de eerste maanden van 2023 over het algemeen geen gedwongen terugkeer plaatsgevonden vanuit Europa naar Afghanistan. Sinds Turkije in januari 2022 commerciële vluchten naar Kaboel heeft hervat, verschijnen wel doorlopend berichten over deportaties van Afghaanse migranten. Doorheen 2022 zou het om bijna 70.000 personen gaan, in 2023 gaat het opnieuw om duizenden mensen. Ook vanuit de buurlanden Iran en Pakistan worden Afghaanse migranten gerepatriëerd. In 2022 en tijdens de eerste helft van 2023 gaat het over meer dan 600.000 Afghanen die worden teruggestuurd uit Iran. In het najaar van 2023 kwam ook een massale migratiegolf vanuit Pakistan op gang. Midden november 2023 zouden reeds meer dan 300.000 Afghanen Pakistan verlaten hebben nadat de Pakistaanse autoriteiten begin oktober hun nieuw deportatiebeleid bekend hadden gemaakt.

Het is onbekend hoeveel Afghanen er sinds augustus 2021 vanuit westerse landen vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan, aangezien dergelijke terugkeer via een derde land verloopt. Verschillende bronnen bevestigen evenwel dat er sinds de machtsovername door de taliban naast definitieve terugkeer ook sprake is van tijdelijke terugkeer van Afghanen naar hun thuisland. Hierbij worden familiebezoek, zakenbelangen en het beheer van eigendommen aangehaald als mogelijke redenen voor een tijdelijke terugkeer.

De immigratieprocedure op de luchthaven van Kaboel verloopt grotendeels zoals voordien. De controle van passagiers wordt nog steeds uitgevoerd door voormalig immigratie- en luchthavenpersoneel (waaronder ook vrouwelijk personeel), dat naar verluidt geleidelijk aan vervangen wordt door talibanpersoneel in uniform. Anno 2023 zijn de taliban en hun General Directorate of Intelligence (GDI) aanwezig op de luchthaven in Kaboel. De taliban zou beschikken over passagierslijsten en zou dus kunnen achterhalen wie het land binnenkomt. De GDI zou in het bijzonder aandacht hebben voor buitenlanders, spionnen en mensen met mogelijke connecties met Islamic State Khorasan Province (ISKP). Op de luchthavens zouden ook lijsten voorhanden zijn met namen van personeelsleden van de voormalige ANSF die gezocht worden. De taliban zou actief gebruik maken van biometrische gegevens om deze mensen te herkennen en op te sporen. Een van de geconsulteerde bronnen geeft aan dat het niet kan uitgesloten worden dat mensen die uit een westers land komen meer vragen moeten beantwoorden bij binnenkomst, vooral wanneer zij westerse kleding dragen. De taliban worden evenwel niet in staat geacht om van iedereen te weten of te achterhalen van waar en waarom iemand is teruggekeerd.

Evenmin wordt de taliban geacht over de nodige capaciteit, mankracht en middelen te beschikken om iedereen die zich op het Afghaanse grondgebied bevindt te controleren en eventuele tegenstanders systematisch op te sporen. De taliban heeft wel controleposten opgericht om vermoedelijke tegenstanders en voormalige medewerkers van de ANSF op te sporen. Daarnaast wordt op deze manier tevens toezicht gehouden op de handhaving van de taliban codes, waaronder het verbod voor vrouwen om zich in het openbaar te verplaatsen zonder begeleiding van een mahram. Deze controleposten staan vooral in de provinciale hoofdsteden, districtscentra en stedelijke centra zoals Kaboel opgesteld. Elders in het land zouden er nauwelijks controleposten zijn. Tijdens deze controles worden standaardvragen gesteld aangaande de herkomst en bestemming van personen. Hoewel er meldingen zijn van controles waarbij telefoons worden doorzocht, zou dit niet systematisch gebeuren, maar eerder afhangen van de locatie en het profiel van de gecontroleerde persoon. Hierbij wordt onder meer verwezen naar de controle van VN-personeel, militaire voertuigen, personen die verdacht worden van banden met ISKP, Panjshiri's. De controleposten zijn vooral bedoeld om te speuren naar personen met een specifiek profiel. Er blijkt uit de beschikbare algemene informatie aldus niet dat elke Afghaan die langs een controlepost komt problemen zal ondervinden.

Hoewel de infrastructuur van de de facto talibanregering als zwak wordt bestempeld, en de taliban niet in staat wordt geacht om alle terugkeerders op te sporen en te controleren, zullen in de praktijk, op dorpsniveau, de plaatselijke leiders wel op de hoogte zijn van wie is teruggekeerd.

Meerdere bronnen geven aan dat er weinig concrete informatie is over de huidige situatie van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, zowel vanuit het Westen als vanuit naburige landen. De beschikbare informatie hierover wordt omschreven als gering, beperkt en vaak eerder anekdotisch. Niettegenstaande er geen systematische opvolging gebeurt van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, dient erop gewezen te worden dat verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land opvolgen en rapporteren over gebeurtenissen en incidenten. Indien er ernstige problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban personen behandelt die terugkeren uit het Westen zou dit gemeld zijn door de talrijke instellingen, organisaties en instanties die de situatie in het land opvolgen. Dit is geenszins het geval. Verschillende bronnen geven aan geen weet te hebben van systematische acties vanwege de de facto autoriteiten ten aanzien van Afghanen die terugkeren, louter omdat ze zijn teruggekeerd uit een westers land. Personen die uit Europa terugkeren naar Afghanistan kunnen evenwel door de taliban of de Afghaanse gemeenschap met argwaan worden bekeken en kunnen geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting, o.a. omwille van de perceptie verwesterd te zijn. Stigmatisering of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. Personen kunnen worden gezien als 'verwesterd', onder meer omwille van hun gedrag, uiterlijk of geuite meningen die als niet-Afghaans en/of niet-islamitisch beschouwd worden. Echter, niet elke Afghaan die terugkeert loopt hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd. Evenmin kan gesteld worden dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om te besluiten dat u gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de Westerse waarden, of als iemand die de sociale normen niet respecteert en om die reden zal vervolgd worden. De Afghaanse maatschappij wordt immers omschreven als zeer divers en complex, waardoor er bijgevolg steeds (lokale) variatie in interpretatie en houdingen mogelijk is, ook wat betreft de wijze waarop mensen die terugkeren naar Afghanistan worden gepercipieerd en behandeld. Mogelijke reacties ten aanzien van terugkeerders vanwege de taliban of vanwege de Afghaanse gemeenschap zullen dus steeds afhankelijk zijn van verschillende factoren, zoals het individuele profiel van de terugkeerder, het netwerk in Afghanistan en de plaats, context en familiale situatie in Afghanistan waarnaar deze persoon terugkeert. Niet elke Afghaan die terugkeert vanuit het Westen loopt derhalve hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd.

Evenmin kan voor elke Afghaan die onder het profiel van toegeschreven verwestering valt een gegronde vrees voor vervolging worden aangenomen. Bij de beoordeling van de vraag of er sprake kan zijn van een toegeschreven verwestering die aanleiding kan geven tot een gegronde vrees voor vervolging is derhalve steeds een individueel onderzoek vereist, waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

Of een Afghaan wordt beschouwd als verwesterd is afhankelijk van individuele elementen. Deze elementen dienen door de verzoeker te worden aangereikt. In jouw geval haal jij geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat jij, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie.

Daarenboven moet worden vastgesteld dat jij tot 14-jarige leeftijd in Afghanistan hebt verbleven, waaruit kan worden afgeleid dat jij in Afghanistan al een zekere maturiteit had en gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Jij stelt dat jij tijdens de periode dat je in Afghanistan leefde tot de vijfde klas naar school ging, je in je vrije tijd speelde met je vrienden, je naar de moskee in het dorp ging en iedere dag, behalve de vrijdag, naar de madrassa ging om de koran te leren, daarenboven verkocht je soms kledij in de stad, iets wat je graag deed (CGVS p.5-6).

Bijgevolg dient besloten te worden dat jij door jouw jarenlange deelname aan de Afghaanse maatschappij bij jouw vertrek uit Afghanistan al gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Daarom kan niet worden aangenomen dat jij, na een verblijf van zo'n vijftien maanden in België, totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen en zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer.

Jij hebt ook nog een netwerk in jouw regio van herkomst, waarmee je nog in contact staat, dat je kan bijstaan in geval van terugkeer en waarbij je je desgevallend kan informeren naar de veranderingen in de heersende regels en normen binnen de huidige Afghaanse samenleving, zoals vormgegeven door de taliban (CGVS p.8).

Tijdens je verblijf in België doe je nog je gebeden en ga je soms naar de moskee, je hebt ook meegedaan aan de 'ramadan'. Gevraagd of er hier in België dingen zijn die je hier kan doen maar niet in Afghanistan, geef je aan dat dit niet het geval is en expliciet gevraagd naar de redenen waarom je niet naar Afghanistan terug zou kunnen keren, verwijst je enkel naar je asielrelaas dat door het CGVS ongeloofwaardig werd bevonden zoals blijkt uit bovenstaande observaties (CGVS p.5, 12).

Daar waar kan worden aangenomen dat jij tijdens jouw verblijf in België kennis hebt gemaakt met bepaalde westerse waarden en normen, toon jij evenwel nergens concreet aan dat jij deze waarden en normen ook daadwerkelijk geïnternaliseerd hebt, in die mate dat zij fundamenteel deel zijn gaan uitmaken van jouw identiteit en morele integriteit en dat van jou niet meer zou kunnen worden verwacht dat jij er afstand van neemt teneinde je aan te passen aan het in Afghanistan vigerende normen- en waardenpatroon, zoals vormgegeven door de taliban en de conservatieve geleidingen van de Afghaanse samenleving. Evenmin toon jij in concreto aan dat jij gedurende jouw verblijf in België kenmerken of gedragingen hebt ontwikkeld die jij moeilijk of nagenoeg onmogelijk zal kunnen veranderen of verbergen en waardoor jij bij een terugkeer naar Afghanistan zal bestempeld worden als zijnde besmet door het Westen of anderszins de negatieve aandacht zou trekken van de Afghaanse gemeenschap in het algemeen of de taliban in het bijzonder.

Verder blijkt uit voorgaande vaststellingen dat jij niet aannemelijk hebt gemaakt dat jij voor jouw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat jij een specifiek profiel hebt dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban jou niet zal viseren bij een terugkeer naar jouw land van herkomst.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat jij niet aannemelijk hebt gemaakt dat jij bij terugkeer naar Afghanistan gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de westerse waarden en als iemand die de sociale normen niet respecteert en dat jij daarom in die zin een risico loopt om vervolgd te worden bij een terugkeer naar Afghanistan.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoeker beroept zich in wat zich aandient als een enig middel op de "SCHENDING VAN ARTIKEL 48, 48/3, 48/4, 48/5, 49, 62 VAN DE VREEMDELINGENWET, EN ARTIKEL 1 VAN HET VERDRAG VAN

GENEVE, SCHENDING VAN HET MOTIVERINGSVEREISTE, SCHENDING VAN DE ZORGVULDIGHEIDSPlicht. SCHENDING VAN EEN AANTAL VERDRAGSARTIKELEN VAN DIRECTE WERKING”.

Verzoeker vangt zijn betoog aan met enkele algemene, theoretische beschouwingen inzake de aangevoerde bepalingen en beginselen en de bewijslast in en de beoordeling van verzoeken om internationale bescherming.

Verzoeker betoogt vervolgens:

“De verzoekende partij is van een zeer jonge leeftijd en heeft op een recente Iq-test van het CLB Mandel-Leie, een instelling van de Vlaamse overheid, een score van 55 behaald, op basis van non-verbale test-elementen. De test werd afgenomen omdat hij geacht werd na een tijd naar school te hebben gegaan ten lande beter te presteren. Juist de ondermaatse schoolresultaten gaven aanleiding tot de test. Daarbij komt nog dat de scholing in het land van herkomst, zeker in de kleinere plaatsen op zichzelf reeds zeer beperkt is en van veel lager niveau dan het onderwijs in België. Bovendien wordt in de verklaring van DVZ aanstipt dat hij in het land van herkomst analfabeet is.

Deze score houdt in dat men licht verstandelijk beperkt is. Er wordt verwezen naar ondermeer een artikel op het internet ter zake (...). Dergelijke lage score komt duidelijk niet vaak voor, zodat dit inhoudt dat hij niet beantwoordt aan enig doordeweeks profiel. Dergelijke score is bovendien echt bijzonder laag. Het is zo dat de vaststelling van het IQ met een zekerheid van 95 % zijn gebeurd; het is bijna enkel zo dat in DNA-testen een grotere zekerheid kan bereikt worden. Een IQ van 55 is zelfs zeer laag te noemen.

Het is zo dat kinderen met het profiel van verzoekende partij problemen hebben met het werkgeheugen waardoor er zowel een probleem is wat betreft het opslaan van informatie als het ophalen van informatie uit het lange termijngeheugen; bij een opdracht dient gewerkt te worden in kort herhaalde zinnen en dient het kind gevraagd te worden één en ander in eigen woorden te herhalen zodat bevestiging dat alles goed begrepen zelfs niet afdoende is (...)

DOUMA, Jolanda, Onderzoekscoördinator LKC LVB. in Nederland een toonaangevend onderzoekcentrum geeft een aantal kenmerken weer die vaak voorkomen bij personen met een licht verstandelijke beperking. Het valt op dat veel van die kenmerken als een gegoten handschoen passen bij de verzoekende partij. Dit blijkt bij zowel analyse van het verhoor, de beslissing als zelfs de tussenkomst van de voogd als raadsman bij het einde van het verhoor (bieden hebben een overschatting gemaakt van het niveau van de verzoekende partij, de ene zelfs nog meer dan de andere), alsook de protection-officer die de prestatie van de kandidaat-vluchteling zelfs looft voor diens verklaringen.

Zij heeft het onder meer over:

(...)

Dat een dergelijke toestand nefast is voor het gehalte van een verhoor is dus zonneklaar duidelijk. Een verstandelijke handicap is bovendien niet alleen een achterstand in de cognitieve ontwikkeling en daarbij horende problemen in het gedrag, maar ook achterstand in de ontwikkeling van emotionele, sociale, seksuele, religieuze en morele aspecten

Dit is uiteraard bepalende voor het gehalte van de verklaringen en hetgeen noodzakelijk dient voor te komen in de verklaringen. Op dit niveau is het ondermeer zo dat het waarschijnlijk is dat hij de aan hem gestelde vragen niet begrijpt, men moeilijkheden heeft om problemen op te lossen. Zoiets als een verhoor is aldus duidelijk een gevaarlijk mijnenveld. Het oplossen van problemen gebeurt zeker niet steeds op een juiste manier. De raadsman van de verzoekende partij verklaarde één ander uitdrukkelijk over het verloop van het verhoor, zij het dat hij niet alles kon bevroeden.

Gelet op de leeftijd is het ook zo dat hij bepaalde puzzelstukken in het gebeuren niet aan elkaar kon zetten of verkeerd aan elkaar gezet heeft. Een aantal verklaringen vullen elkaar duidelijk aan. Verder is ook zo dat het inschatten van gevaar op zichzelf en consequent handelen voor hem te hoog gegrepen is.

Illustratief voor het parcours van de verzoekende partij is dat het al mis liep bij DVZ, in zake het noteren van diens naam, hetgeen normaalgezien toch geacht wordt een eenvoudiger gegeven is, feit trouwens duidelijk aangenomen door het CGVS. De voogd vermocht dit gegeven zonder enig probleem herstellen. Ook tekende voor diens houding is dat het voor hem zeker afdoende was dat de Afghaanse agenten snoep en pennen gaven ten einde diens vertrouwen op te wekken en aldus hem gevaarlijker dingen laten vertellen. Verdere illustraties worden gegeven naar aanleiding van de bespreking in detail van de bestreden beslissing.

Verder verklaart dit het waarom bepaalde verklaringen afgelegd werden zoals ze afgelegd werden en waarom bepaalde gedragingen werd gesteld, ook al gaat dit in tegen een al dan niet te recht verwachtingspatroon.

Thans wordt aldus de Iq-test neergelegd stuk die determinerend is bij het verwerven van een statuut of die minstens kaderen in het recht van verdediging”.

Verzoeker gaat verder in op zijn (gepercipieerde) verwestering. In dit kader wijst hij op de verstrengde normen in Afghanistan, op zijn moeilijkheid om zich hieraan gelet op zijn vastgestelde beperking aan te passen en op het gegeven dat hij Afghanistan reeds verliet op jonge leeftijd en een aantal van zijn vormende jaren doorbracht in België.

“Voor verzoekende partij kan het belang van het kind in roepen als fundamenteel recht(Cfr. RVV nr. 299 501 van 5 januari 2024), alsook de andere fundamentele rechten

Wars hiervan is het zo dat de normen die opgelegd worden kennelijk ingaan tegen de menselijke vrijheid en de persoon van de verzoekende partij aantasten. Het gaat niet op om iemand op te leggen te gaan leven in een dergelijke maatschappij. Zo men die redenering zou doortrekken dan zouden Belgen tijdens de tweede wereldoorlog in aanmerking komen om verplicht te keren naar het Nazi-juk, dat zelfs voor de meeste bevolkingroepen niet dermate onderdrukkend was als de Taliban.

Naast het kinderrechtenverdrag en het Europees handvest die in zake minderjarigen het belang van het kind vooropstellen zijn er aantal fundamentele menserechten die onvervreemdbaar zijn. Voormelde bronnen beschermen bovendien nog de rechten hierna weergeven.

Specifiek in verband met kinderen valt in internationale teksten het volgende te lezen.”

Verzoeker wijst vervolgens op artikelen 3, 6, 13, 14, 15 en 16 van het IVRK, artikel 24 van het Handvest van de Grondrechten van de EU (Handvest), artikelen 8, 9 en 10 van het EVRM en artikelen 2, 4, 5, 16, 18, 21 en 22 van het IVBPR. Verder wijst verzoeker op artikelen 1, 6, 7, 10, 11, 12 en 52 van het Handvest. Voorts doet hij een algemene, theoretische uiteenzetting omtrent de *“algemene regelen van toepassing op rechten en vrijheden”*. Verzoeker stelt dat de talibanvoorschriften en de situatie in Afghanistan een inbreuk vormen op al deze rechten en dat de huidige regelgeving in Afghanistan niet beantwoordt aan de door internationale verdragen vastgelegde normen. Verzoeker trekt opnieuw de parallel met het Nazisme.

“In die zin gaan voorhouden dat de levenshouding van de verzoekende partij voldoende compatibel zou zijn van de normen in Afghanistan maakt de beslissing totaal niet gemotiveerd”. Verzoeker wijst opnieuw op de situatie onder het talibanregime en trekt de parallel met *“het arbeidsparadijs van Stalin”*. Verzoeker wijst vervolgens op en citeert uit algemene informatie omtrent de situatie voor personen die vanuit het Westen terugkeren naar Afghanistan en uit kritiek op de informatie en houding van verweerder.

Verzoeker vervolgt:

“Voormelde mentale toestand is een bijzonder element om in het algemeen subsidiaire bescherming te krijgen, nu het ter zake zo is dat dergelijke personen uiteraard in het algemeen minder kansen hebben te overleven, ondermeer door het ontbreken van een aangepast kader, hetgeen zich in het onderwijs en verdere leven zal manifesteren.”

Verzoeker wijst op Europese rechtspraak en doet gelden:

“De jeugdige leeftijd en de mentale toestand van de verzoekende partij maken deze aldus kennelijk meer beschermenswaardig”.

Verzoeker uit vervolgens kritiek op de motieven die in de bestreden beslissing ten grondslag liggen van de weigering van de vluchtelingenstatus (verzoekschrift, p.38-41).

Met betrekking tot de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, verwijst verzoeker naar hetgeen hij reeds aangaf over de verwestering. Tevens herhaalt hij dat zijn jeugdige leeftijd en zijn mentale toestand hem meer beschermenswaardig maken. Voorts stelt hij dat het opvalt dat de bestreden beslissing gebaseerd is op gedateerde gegevens en wijst hij erop dat de bronnen moeten worden geactualiseerd. Verzoeker wijst vervolgens op en citeert uit algemene landeninformatie. Aan de hand daarvan tracht hij onder meer aan te tonen dat de (sociaaleconomische) situatie in Afghanistan overwegend te wijten is aan de gedragingen van de taliban.

2.2. Verzoeker vraagt op basis van het voorgaande:

*“- na desgevallend verder onderzoek bevolen te hebben of subsidair de beslissing te vernietigen
- het ingestelde beroep te verwijzen naar een Nederlandstalige kamer met drie leden.
- de bestreden beslissing te vernietigen
- het ingestelde beroep ontvankelijk en gegrond te verklaren en derhalve de hoedanigheid van vluchteling te erkennen van appellant en de beslissing tot intrekking te hervormen
- subsidair : te beslissen dat de verzoekende partij dient erkend te worden als persoon bedoeld in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet in uitvoering van de Europese richtlijn.”*

2.3. Verzoeker voegt ter staving van zijn betoog een CLB-attest inzake zijn IQ (bijlage 3) en algemene informatie (bijlagen 4-6) bij het voorliggende verzoekschrift.

3. Over de rechtspleging

3.1. Verweerder legt op 26 juni 2024 een nota met opmerkingen neer. In deze nota verzoekt verweerder om de behandeling via een louter schriftelijke procedure en beargumenteert verweerder onder meer dat het CLB-attest van verzoeker dateert van meer dan een maand voor het persoonlijk onderhoud doch niet aan verweerder werd overgemaakt.

3.2. Verzoeker legt op 5 juli 2024 als reactie op deze nota van verweerder een aanvullende nota neer waarin hij bezwaar formuleert tegen de behandeling via een louter schriftelijke procedure. Verzoeker wijst er in deze nota op dat reeds tijdens het persoonlijk onderhoud werd gewezen op zijn beperkte verstandelijke capaciteiten en dat de resultaten van de IQ-test hem nog niet noodzakelijk hadden bereikt. Hij benadrukt dat een IQ van 55 zeer laag lijkt en dat heel wat gebreken die in het neergelegde stuk worden aangehaald compatibel zijn met dossierelementen, en dit in zulke mate dat men daar niet naast kan kijken.

Verzoeker verwijt verweerder vervolgens dat de informatie die bij de nota met opmerkingen wordt gevoegd niet actueel is en dat evenmin duidelijk is waarom dit stuk wordt neergelegd. Verder wijst verzoeker op de aanvullende nota's die verweerder in andere dossiers voor de Raad neerlegde en de informatie die bij deze nota's werd gevoegd, geeft hij aan dat de commentaar zonder specificatie steeds slaat *"op de nota van mei 2024"* en stelt hij dat het eigenaardig is dat verweerder zich niet beroept op deze nota.

Verzoeker doet verder een uitgebreide uiteenzetting aangaande de veiligheidssituatie in Afghanistan. In dit kader uit hij onder meer kritiek op de informatie die verweerder in andere dossiers bijbracht (aanvullende nota, p.5-9).

Verzoeker gaat vervolgens uitgebreid in, aan de hand van algemene landeninformatie, op het risico om bij een terugkeer naar Afghanistan te worden geviseerd of vervolgd omwille van zijn verblijf in Europa, zijn (gepercipieerde) verwestering en een terugkeer naar Afghanistan (aanvullende nota, p.9-28). Verzoeker vestigt daarbij opnieuw de nadruk op zijn beperking en geeft aan dat zijn levenswijze in het Westen in rekening zal worden gebracht.

Verder tracht verzoeker aan te tonen, aan de hand van algemene landeninformatie, dat hij een risico op vervolging loopt omwille van de toepassing van de sharia in Afghanistan. Dit risico wordt volgens hem nog vergroot door zijn verblijf in het Westen (aanvullende nota, p.28-29).

Ook stelt verzoeker risico te lopen om te worden aangehouden en in de gevangenis terecht te komen, en dit gelet op zijn verblijf in en terugkeer vanuit het Westen en op het feit dat afwijkend gedrag voor een gehandicapt persoon waarschijnlijker is. Verzoeker wenst dan ook de aandacht te vestigen op de situatie in de gevangenschappen en wijst op informatie dienaangaande (aanvullende nota, p.30-39).

Verzoeker wijst verder op en citeert uit algemene landeninformatie betreffende de sociaaleconomische situatie in Afghanistan, ten gevolge waarvan hij vreest in een toestand terecht te komen van verregaande materiële deprivatie. Hij tracht daarbij aan te tonen dat deze situatie overwegend toe te schrijven is aan de gedragingen van de taliban (aanvullende nota, p.40-54).

Verzoeker voegt bij zijn aanvullende nota benevens de reeds bij het verzoekschrift gevoegde stukken een bundel algemene landeninformatie.

4. Beoordeling van de zaak

4.1. Verzoeker vraagt zowel in het voorliggende verzoekschrift als in zijn aanvullende nota om *"het ingestelde beroep te verwijzen naar een Nederlandstalige kamer met drie leden"*.

Dient in dit kader echter te worden gewezen op de inhoud van artikel 39/10 van de Vreemdelingenwet, dat luidt als volgt:

"De kamers houden zitting met één lid.

Zij houden evenwel zitting met drie leden :

1° in de zaken die aan de tweetalige kamer zijn opgedragen;

2° wanneer de kamervoorzitter het noodzakelijk acht om de eenheid van de rechtspraak of de rechtsontwikkeling te verzekeren.

3° De kamervoorzitter kan, als de verzoeker daarom op gemotiveerde wijze vraagt in zijn verzoekschrift of ambtshalve, bevelen dat een zaak wordt verwezen naar een kamer met drie leden wanneer de juridische moeilijkheid of het belang van de zaak dan wel bijzondere omstandigheden daartoe grond opleveren."

Dient te worden vastgesteld dat onderhavige zaak niet aan een tweetalige kamer is opgedragen en dat noch de eenheid van rechtspraak, noch de rechtsontwikkeling te dezen vereisen dat de zaak naar een kamer van drie leden wordt verwezen. Verzoeker motiveert zelf verder op generlei wijze waarom het onderhavige beroep zou moeten worden verwezen naar een kamer die zetelt met drie leden. Ook ambtshalve ziet de Raad geen reden om zulks te doen, aangezien noch de juridische moeilijkheid of het belang van deze zaak, noch de bijzondere omstandigheden in deze zaak grond opleveren om te bevelen dat deze zaak wordt verwezen naar een kamer met drie leden.

4.2. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist verder dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden.

Artikel 48 van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet) luidt als volgt: *“Kan als vluchteling worden erkend de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden die te dien einde gesteld worden door de internationale overeenkomsten die België binden”*. Verzoeker beargumenteert niet *in concreto* hoe het voornoemde, bovendien op louter algemene wijze geformuleerde artikel door de bestreden beslissing zou (kunnen) zijn geschonden, zodat de schending ervan niet dienstig wordt aangevoerd.

Ook geeft verzoeker niet concreet aan welke bepaling(en) van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet te dezen geschonden zou(den) zijn of waaruit deze schending precies bestaat. Bijgevolg wordt deze schending eveneens niet op dienstige wijze uiteengezet.

Verzoeker duidt evenmin welk(e) bepaling(en) van artikel 49 van de Vreemdelingenwet hij *in casu* en door de bestreden beslissing geschonden acht. Voorts preciseert hij niet waaruit deze schending zou bestaan. Derhalve wordt ook deze schending niet dienstig aangevoerd.

4.3. Verzoeker verwijst te dezen evenmin op dienstige wijze naar het principe van het hoger belang van het kind, zoals onder meer vervat in het door hem aangehaalde artikel 3 van het IVRK en artikel 24 van het Handvest van de Grondrechten van de EU.

Hoewel het hoger belang van het kind krachtens de voormelde bepalingen en krachtens het bepaalde in artikel 57/1, § 4 van de Vreemdelingenwet een doorslaggevende overweging vormt die de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen moet leiden tijdens het onderzoek van het verzoek om internationale bescherming, kan een loutere verwijzing naar dit hoger belang namelijk niet volstaan om in hoofde van verzoeker het bestaan van een nood aan internationale bescherming in de zin van artikel 48/3 en/of 48/4 van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Het gegeven dat de belangen van het kind bij elke handeling die het kind aangaat de eerste overweging vormen, kan geen afbreuk doen aan de eigenheid van het asielrecht, waarin de artikelen van de Vreemdelingenwet in uitvoering van Europese regelgeving en van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 in duidelijk omschreven voorwaarden voorzien voor de erkenning als vluchteling dan wel de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

Het voorgaande neemt uiteraard niet weg dat met verzoekers leeftijd en met de eventuele aan deze leeftijd verbonden risico's in hoofde van verzoeker bij een terugkeer naar zijn land en regio van herkomst in hetgeen volgt en bij de beoordeling van zijn verzoek om internationale bescherming terdege rekening wordt gehouden.

4.4. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft verder tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert verzoeker in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

4.5. Dient in het kader van de aangevoerde schending van de materiële motiveringsplicht vooreerst te worden vastgesteld dat in de bestreden beslissing geheel terecht wordt gesteld dat aan de in hoofde van verzoeker vastgestelde bijzondere procedurele noden als niet-begeleide minderjarige op passende wijze en middels de nodige steunmaatregelen werd tegemoet gekomen, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat zijn rechten werden gerespecteerd en dat hij kon voldoen aan zijn verplichtingen.

De motieven dienaangaande luiden als volgt:

“Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofde, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Meer bepaald werd er jou een voogd toegewezen die jou bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde 'protection officer', die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met jouw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat jij kunt voldoen aan jouw verplichtingen."

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven blijkens een lezing van het verzoekschrift niet één concreet en dienstig argument aan.

Dat er met zijn leeftijd terdege rekening werd gehouden en dat in het kader van zijn leeftijd aan hem de nodige, passende steunmaatregelen werden verleend, wordt door verzoeker vooreerst namelijk op generlei wijze aangevochten of betwist.

Verder tracht verzoeker geheel ten onrechte te laten uitschijnen dat hij ten gevolge van zijn aangevoerde lage IQ en zelfs een lichte verstandelijke beperking niet of onvoldoende bij machte zou zijn (geweest) om zijn procedure internationale bescherming in te leiden of te doorlopen, om in dit kader de verschillende gehoren te volbrengen en om zijn asielrelaas daarbij op een gedegen wijze uiteen te zetten, en dit omdat aan hem niet de nodige bijkomende steunmaatregelen werden verleend.

Dient immers te worden vastgesteld dat verzoeker in het geheel niet aantoonde of aannemelijk maakt dat, dit louter omwille van het feit dat hij een laag IQ heeft en zelfs een lichte verstandelijke beperking zou hebben, hij dermate onderontwikkeld zou zijn of dat zijn verstandelijke vermogens zodanig zouden zijn aangetast dat hij niet bij machte mocht worden geacht om zijn procedure internationale bescherming te doorlopen, de verschillende onderhouden in dit kader te volbrengen en daarbij gedegen verklaringen af te leggen.

Uit het door verzoeker neergelegde CLB-attest kan zulks immers geenszins worden afgeleid. Dit attest is, waar hierin aangegeven wordt dat verzoeker een totaalscore van 55 behaalde en dat dit duidt op een zeer lage begaafdheid, vooreerst namelijk slechts gebaseerd op een viertal niet-verbale testen, waarbij er gepolst werd naar perceptueel redeneren en simultane informatieverwerking (matrix redeneren), verwerkingsnelheid en grafomotorische snelheid (substitutie), werkgeheugen voor visueel-ruimtelijke stimuli (ruimtelijke organisatie) en perceptuele organisatie (plaatjes ordenen). Het attest, opgesteld op grond van enkel deze vier testen, spreekt zich slechts uit over verzoekers non-verbale capaciteiten. Daarbij wordt daarenboven expliciet aangegeven dat er een duidelijke taalbarrière was en dat verzoeker moeite had om de instructies te verstaan, hetgeen de resultaten van de gedane testen kan hebben beïnvloed. Ook geeft de opsteller van het attest aan dat de resultaten deels te wijten zijn aan dat het niet lukt maar ook deels te wijten zijn aan het feit dat verzoeker de instructies niet begreep. Verder geeft verweerder inzake het voormelde attest met recht aan: *"Er dient daarnaast te worden benadrukt dat het CLB-attest niet concreet maakt wat de impact is van de geattesteerde lage begaafdheid op verzoeker zijn deelname aan de onderhavige procedure. Ook in zijn verzoekschrift wordt niet toegelicht welke extra steunmaatregelen er geboden hadden moeten worden tijdens het persoonlijk onderhoud. Verweerder is dus van mening dat uit het voorliggende attest niet kan worden afgeleid dat verzoeker zijn lage begaafdheid hem niet in staat zou stellen om volwaardige verklaringen af te leggen gedurende zijn persoonlijk onderhoud. Nergens wordt aangegeven dat verzoeker niet in staat zou zijn geweest om gehoord te worden in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming of dat zijn cognitieve functies dermate verstoord zouden zijn waardoor hij niet in staat zou zijn geweest om de essentie van zijn vluchtmotieven op een duidelijke, volwaardige en geloofwaardige manier uiteen te zetten.*

2.5.2 Verweerder is van oordeel dat louter de vaststellingen die worden gedaan in het CLB-attest met betrekking tot de non-verbale capaciteiten van verzoeker niet volstaan ter verschoning van zijn ondermaatse kennis en ondoorleefde verklaringen met betrekking tot de problemen die verzoeker zou hebben gekend in Afghanistan. Gelet op het lage intelligentieniveau van verzoeker, kan worden aanvaard dat hij niet in staat zou kunnen zijn om te antwoorden op abstracte en louter theoretische kennisvragen. Uit het door verzoeker neergelegde attest kan echter niet blijken dat hij omwille van zijn beperkte intelligentieniveau niet in staat zou zijn om persoonlijke ervaringen te omschrijven of te antwoorden op vragen inzake eenvoudige, direct waarneembare en elementaire zaken in verband met zijn eigen leefwereld. Dergelijke vaststelling kan evenmin blijken uit het verloop van het persoonlijk onderhoud. Uit het administratief dossier blijkt immers dat tijdens het persoonlijk onderhoud afdoende rekening werd gehouden met de minderjarigheid van verzoeker. Het persoonlijk onderhoud werd immers afgenomen door een gespecialiseerde dossierbehandelaar die de nodige zorgvuldigheid aan de dag gelegd heeft om verzoeker op een professionele en verantwoorde manier te benaderen. Er werden aan verzoeker eenvoudige en duidelijke vragen gesteld. Daarnaast werd aan het begin van het persoonlijk onderhoud duidelijk aangegeven dat indien verzoeker de tolk niet zou begrijpen of

de gestelde vragen niet zou begrijpen hij dit onmiddellijk moest aangeven en dat het zeer belangrijk is dat hij en de protection officer elkaar begrijpen (NPO p.2). Ook heeft de protection officer in het begin van het persoonlijk onderhoud aangegeven dat verzoeker steeds een pauze zou mogen vragen indien hij een moment voor zichzelf nodig heeft (NPO p.3), uit de notities blijkt dat hij hier geen gebruik van heeft moeten maken. Daarenboven heeft verzoeker zowel net na de pauze als op het einde van het persoonlijk onderhoud aangegeven de vragen en de tolk goed te hebben begrepen (NPO p.8, 12). Verweerder is dus van oordeel dat uit de antwoorden van verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud niet bleek dat hij de gestelde vragen of de verwachtingen van de protection officer niet zou begrijpen.

Verzoeker werd bovendien bevraagd met vragen die aansluiten bij zijn eigen leefwereld, profiel en identiteit, zodat zelfs van iemand met een beperkt intelligentieniveau kan worden verwacht dat hij kan antwoorden op een aantal elementaire kennisvragen hierover.

(...)

Waar verzoeker verwijst naar algemene informatie over jeugdigen en jongvolwassenen met een licht verstandelijke beperking dient erop te worden gewezen dat dit niet volstaat om aan te tonen dat verzoeker niet in staat zou zijn geweest om deel te nemen aan de onderhavige procedure en vast te stellen dat hij geen volwaardige verklaringen zou hebben kunnen afleggen. Zeker gezien uit deze informatie blijkt dat niet alle jeugdigen met een lage verstandelijke beperking problemen hebben op alle genoemde gebieden, noch dat ze er in dezelfde mate last van hebben. Individuele verschillen tussen jeugdigen met een lage verstandelijke beperking zijn eerder regel dan uitzondering blijkt uit deze informatie (p.4, Jeugdigen en (jong)volwassenen met een licht verstandelijke beperking, februari 2018).

2.5.6 Verweerder is dus van mening dat verzoeker met het voorleggen van het CLB-attest niet heeft aangetoond dat zijn licht verstandelijke beperking hem heeft gehinderd om volwaardige verklaringen af te leggen gedurende zijn persoonlijk onderhoud”.

De Raad treedt verweerder in deze argumentatie dan ook bij. Nergens in het neergelegde CLB-attest wordt er enige concrete en sluitende uitspraak gedaan over de (mogelijke) invloed van verzoekers verlaagde intelligentieniveau op verzoekers vermogen om gedurende de onderhouden in het kader van zijn huidige verzoek om internationale bescherming accurate en waarheidsgetrouwe verklaringen af te leggen over de kernelementen in dit verzoek om internationale bescherming. Derhalve blijkt uit dit attest niet dat verzoekers verstandelijke vermogens daadwerkelijk dermate beperkt zouden zijn dat hij niet of onvoldoende bij machte zou zijn (geweest) of mocht worden geacht om zijn procedure internationale bescherming te doorlopen, om in dit kader de verschillende gehoren te volbrengen en om zijn asielrelaas daarbij op een gedegen wijze uiteen te zetten en kan dit stuk hoegenaamd niet volstaan om aan te tonen of aannemelijk te maken dat, waar of op welke wijze verzoekers aangevoerde beperkte verstandelijke vermogens mogelijks, laat staan daadwerkelijk, van invloed zouden zijn geweest op het verloop en de beoordeling van zijn procedure internationale bescherming of op de weergave van zijn gezegden.

Dat verzoeker omwille van voormelde factoren niet bij machte mocht worden geacht om gedegen verklaringen af te leggen in het kader van zijn procedure internationale bescherming, wordt daarenboven ontkracht door een aantal andere elementen in het administratief dossier. Zo weerhielden verzoekers vermeende lage verstandelijke vermogens en beperking verzoeker er kennelijk niet van om vijf of zes jaar naar school te gaan in Afghanistan. Ondanks dat verzoeker desalniettemin beweerde dat hij analfabeet was, volgde verzoeker daarnaast bovendien koranlessen aan de madrassa en gaf hij aan dat de Koran leren hem gemakkelijk afging (administratief dossier, npo, p.5; verklaring DVZ, nr.11). Verder bleek verzoeker actief op YouTube, Facebook en TikTok (administratief dossier, npo, p.6-7). Dat hij dergelijke apps kan bedienen en gebruiken, duidt op de vereiste intelligentie om zulks te doen. Ook bleek verzoeker over voldoende verstandelijke vermogens te beschikken om op een zelfstandige wijze een veelheid aan landen te doorkruisen en naar België te reizen. Daarenboven maakte verzoeker van het voorgaande niet de minste melding in de vragenlijst ‘bijzondere procedurele noden’ van de DVZ. Integendeel gaf hij daar uitdrukkelijk en duidelijk aan dat er volgens hem geen elementen of omstandigheden waren die hem zouden kunnen hinderen bij het vertellen van zijn relaas en bij zijn deelname aan de procedure internationale bescherming. Bovendien blijkt uit de stukken van het dossier dat noch verzoeker, noch diens voorgd, noch diens advocaat ergens enig bezwaar formuleerde tegen het plaatsvinden van zijn gehoor en het invullen van de vragenlijst bij de DVZ, alsmede dat geen van hen enig bezwaar formuleerde tegen het plaatsvinden van het persoonlijk onderhoud bij het CGVS. Verder blijkt uit de stukken in het administratief dossier, waaronder verzoekers verklaringen bij de DVZ, de vragenlijst van het CGVS en de notities van verzoekers persoonlijk onderhoud bij het CGVS, daarbij genoegzaam dat al deze onderhouden op normale wijze zijn geschied en kunnen hieruit geen ernstige problemen in hoofde van verzoeker worden afgeleid. Uit de inhoud van deze stukken blijkt, zoals met reden wordt aangehaald in de bestreden beslissing, dat verzoeker tijdens de onderhouden in staat was het gesprek te volgen, de gestelde vragen begreep en hierop doorgaans concrete antwoorden kon formuleren. Verzoekers advocaat liet aan het einde van het persoonlijk onderhoud weliswaar uitschijnen dat verzoeker onvoldoende intelligent was om dokter te kunnen worden, doch diezelfde advocaat liet wel de mogelijkheid open dat verzoeker verpleger kon worden (administratief dossier, npo, p.12-13). Ook dit wijst er duidelijk op dat verzoeker van een hogere intelligentie is dan verzoekers advocaat heden tracht te laten uitschijnen en dat verzoeker wel degelijk over de nodige verstandelijke vermogens beschikt. Bovendien vroeg en ontving verzoeker een kopie van de notities van dit persoonlijk onderhoud en maakte hij hierover geen

opmerkingen in de voormelde zin over aan het CGVS. Aldus wordt hij overeenkomstig artikel 57/5^{quater}, § 3, vijfde lid van de Vreemdelingenwet geacht in te stemmen met de inhoud van deze notities van het persoonlijk onderhoud en kan hij heden bezwaarlijk voorhouden dat deze inhoud dermate zou zijn gekleurd door de voormelde problemen. Uit de in het dossier opgenomen stukken kan aldus in het geheel niet worden afgeleid dat verzoeker niet in staat zou zijn geweest de elementen ter staving van zijn verzoek op een dienstige en volwaardige wijze uiteen te zetten.

Verzoeker zelf laat daarenboven na om in het kader van het voorgaande ook maar enige verdere, specifieke, concrete en nuttige duiding te verstrekken. Waar hij beweert dat zijn lage IQ en zijn lichte verstandelijke beperking ertoe zouden hebben geleid dat hij bij het CGVS zijn naam diende te corrigeren, dient te worden opgemerkt dat zulks gelet op het voorgaande hoegenaamd niet kan worden aangenomen. Dat verzoeker dermate laagbegaafd was en kampte met een zodanige beperking dat van hem niet mocht worden verwacht dat hij zijn naam op een eenduidige wijze kon verstrekken, kan gelet op hetgeen voorafgaat namelijk niet worden gevolgd. Dat verzoeker in de fiche MENA de achternaam Hu. opgaf, dit bij de DVZ wijzigde in M. en dit bij het CGVS nogmaals wijzigde, in Ha., getuigt aldus eerder van leugenachtige verklaringen omtrent zijn voorgehouden identiteit dan van de beweerde lage verstandelijke vermogens of lichte verstandelijke beperking. Voor het overige vergenoegt verzoeker zich er in wezen toe op algemene wijze te verwijzen naar de voormelde problemen, te poneren dat deze duidelijk zouden blijken uit de inhoud van het dossier en de bestreden beslissing en te poneren dat deze problemen een verklaring kunnen vormen voor bepaalde gedragingen en verklaringen. Verzoeker toont hiermee niet *in concreto* aan dat, waar of op welke wijze zijn vermeende, voormelde problemen van invloed zouden zijn geweest op zijn gezegden of het verloop van zijn procedure internationale bescherming; laat staan dat hij zou aantonen of aannemelijk maken dat, waar of hoe zulks concreet van invloed zou zijn geweest op de beoordeling van zijn verzoek om internationale bescherming en de inhoud van de bestreden beslissing.

Dient derhalve te worden besloten dat verzoeker niet concreet aantoont of hard maakt dat er bijkomende steunmaatregelen hadden moeten worden genomen. Evenmin preciseert hij waaruit deze steunmaatregelen dan wel hadden moeten bestaan. Voorts duidt hij niet hoe dit van invloed had kunnen zijn op de behandeling van zijn verzoek om internationale bescherming of de in de bestreden beslissing gedane beoordeling.

4.6. Verzoeker stelt een Afghaan te zijn, afkomstig van het dorp Akhonzada Sahib, in het district Behsud in de provincie Nangarhar. Hij stelt deze regio en zijn land van herkomst te hebben verlaten omwille van problemen met en een vrees ten aanzien van de taliban. Daarnaast stelt hij nood te hebben aan internationale bescherming omdat hij in Afghanistan als verwesterd riskeert te worden gepercipieerd, omdat zijn fundamentele rechten, onder meer deze als minderjarige, onder het talibanregime niet zouden worden gerespecteerd en omwille van de volgens hem precarie veiligheidssituatie in zijn land en regio van herkomst.

Teneinde een gedegen beoordeling te kunnen maken van verzoekers nood aan internationale bescherming, is het in dit kader essentieel om eerst een duidelijk zicht te krijgen op verzoekers reële regio van herkomst, levensloop, profiel, achtergrond, situatie en problemen. De nood aan internationale bescherming moet namelijk steeds *in concreto* en aan de hand van de voormelde elementen worden aangetoond en onderzocht. Een verwijzing naar (informatie over) de situatie in verzoekers zelfverklaarde land en regio van herkomst is *an sich* dan ook niet dienstig en kan niet volstaan om in hoofde van verzoeker te besluiten tot het bestaan of de afwezigheid van een nood aan internationale bescherming. Er moet tevens een band voorhanden zijn en worden aangetoond tussen deze situatie en verzoekers persoon.

Dient in dit kader te worden opgemerkt dat er blijkens de inhoud van de stukken zoals opgenomen in het administratief dossier, met name de notities van het persoonlijk onderhoud (npo), de vragenlijst, de verklaring van de DVZ, de fiche MENA en de informatie bekomen van de Bulgaarse en Kroatische autoriteiten, *prima facie* een aantal elementen zijn die afbreuk lijken te doen aan de algehele geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen. Zo lijkt verzoeker na aankomst in Europa en in de loop van onderhavige procedure tegenstrijdige, incoherente en inconsistente verklaringen te hebben afgelegd over zijn identiteit en deze van zijn vader, zijn leeftijd, de leeftijd en geboorteplek van zijn ouders, de leeftijd van zijn zussen, de duur, het regelen en de kostprijs van zijn reis naar België, het beroep van zijn vader, zijn asielrelaas en de verklaarde verhuis van zijn familieleden naar een ander dorp. Voorts verzaakte verzoeker aan het verzoek om internationale bescherming dat hij indiende in Bulgarije, ontkende hij ten onrechte dit verzoek te hebben ingediend en liet hij na elders in Europa een verzoek om internationale bescherming in te dienen.

Verder blijkt uit de stukken van het dossier dat verzoeker slechts een beperkt aantal verklaringen aflegde die een mogelijke indicatie kunnen vormen voor zijn voorgehouden herkomst, levensloop, profiel, achtergrond, familiale netwerk, situatie en problemen (administratief dossier, npo, p.5-6), dat verzoeker daarbij bovendien nauwelijks of niet verder werd bevraagd inzake verscheidene van de voormelde, ter beoordeling van zijn nood aan internationale bescherming en het onderhavige verzoek om internationale bescherming nochtans cruciale en elementaire elementen, dat verzoeker vage, ontoereikende en niet te verifiëren verklaringen aflegde op de weinige momenten waarop hierover wel werd doorgevraagd en dat er geen informatie in het

dossier is opgenomen aan de hand waarvan verzoekers werkelijke regio van herkomst, levensloop, profiel, achtergrond, familiale netwerk, situatie en problemen nader kunnen worden geverifieerd en onderzocht.

Gelet op het voorgaande, is het op grond van de inhoud van de stukken zoals opgenomen in het administratief dossier onmogelijk een duidelijk zicht te krijgen op verzoekers reële regio van herkomst, levensloop, profiel, achtergrond, familiale netwerk, situatie en problemen.

De door verzoeker neergelegde documenten, zoals opgenomen in de map 'documenten' in het administratief dossier, zijn niet van zulke aard dat zij afbreuk kunnen doen aan het voorgaande. Dient inzake deze documenten immers te worden gewezen op de informatie die verweerder bij de nota met opmerkingen voegt en waaruit blijkt dat corruptie in Afghanistan wijdverbreid was, dat aldaar op grote schaal werd gefraudeerd met allerlei documenten zoals de neergelegde identiteitsdocumenten en dat zulke documenten daardoor eenvoudigweg illegaal en tegen betaling konden worden verkregen. Bovendien vertoont verzoekers taskara *prima facie* een anomalie daar het embleem rechts bovenaan aan de onderzijde onvolledig lijkt te zijn weergegeven en onzorgvuldig lijkt te zijn gekopieerd en geplakt op dit stuk. Ten aanzien van de identiteitsdocumenten van verzoekers vader, dient verder te worden opgemerkt dat de inhoud hiervan *prima facie* niet kan worden gerijmd met verschillende verklaringen die verzoeker aflegde in de loop van zijn procedure internationale bescherming. Zo verklaarde verzoeker initieel dat de achternaam van zijn vader Hu. was en dat zijn vader ongeveer 34 jaar was (administratief dossier, fiche MENA). Bij de DVZ corrigeerde hij zowel zijn eigen achternaam als de naam van zijn vader en gaf hij aan dat zijn eigen achternaam en de achternaam van zijn vader M. was. Tevens gaf hij er aan dat zijn vader ongeveer 45 jaar was (administratief dossier, verklaring DVZ, nr.16A). Bij het CGVS wijzigde verzoeker zijn verklaringen opnieuw en gaf hij aan dat zijn achternaam Ha. was (administratief dossier, npo, p.4). Volgens het neergelegde paspoort zou ook verzoekers vader Ha. heten. Bovendien zou zijn vader volgens dit paspoort zijn geboren in 1985, hetgeen zou betekenen dat deze op heden ongeveer 39 jaar is. Opdat aan de voormelde stukken en de kopie van de taskara van verzoekers moeder bewijswaarde zou kunnen worden gehecht, dienen zij hoe dan ook te worden neergelegd in het kader van en te worden ondersteund door geloofwaardige verklaringen. Op zichzelf kunnen zulke stukken echter niet volstaan om te besluiten tot de geloofwaardigheid van verzoeker op het vlak van zijn voorgedragen herkomst, levensloop, profiel, achtergrond, familiale netwerk, situatie en problemen.

Gezien het de Raad te dezen ontbreekt aan de nodige onderzoeksbevoegdheid, ontbreekt het de Raad bijgevolg aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen en dient de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet te worden vernietigd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 24 mei 2024 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig oktober tweeduizend vierentwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT